

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

10 Ὅδος Προαστείου, ἀρ. 10

Δι' ἀποστολῆς ἀποστέλλονται ἀπ' ἐπιπέρας εἰς Ἀθήνας διὰ γραμματοσήμου, χαρτονομισμάτων, χρυσοῦ κτλ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Καρόλου Μερουβέλ: ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΚΕΡΑΝΔΑΛ, δραματικώτατον μυθιστόρημα, μετὰ εἰκόνων, μεταφρασίς Κ. — Φ. Γκουεράτση: Ἡ ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΒΕΝΕΒΕΝΤΟΥ, ἱστορικὸν μυθιστόρημα, μεταφρῆς Ι. Π. Παυλῆ. — Jules Lerména: Α. Β.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

προπληρωτέα

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8, ταῖς ἐπαρχίαις 8,50 ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρυσῶ 15. Ἐν Ρωσίᾳ ρούβλια 6.

Λήξαντος τὴν 31^{ην} Ὀκτωβρίου τοῦ 5^{του} ἔτους τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων», παρακαλοῦνται ὅσοι τῶν κκ. Συνδρομητῶν ἡμῶν ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξακολουθήσωσιν ὡς τοιοῦτοι καὶ κατὰ τὸ Ζ' ἔτος, ν' ἀποστείλωσιν ἐγκαιρῶς τὴν συνδρομὴν αὐτῶν. Τὴν αὐτὴν παράκλησιν ἀπευθύνομεν καὶ πρὸς τοὺς κκ. Συνδρομητὰς, ὧν ἡ συνδρομὴ ἔληξεν ἤδη τὴν 30^{ην} παρελθόντος Σεπτεμβρίου.

ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΕΡΟΥΒΕΛ

ΟΙ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΚΕΡΑΝΔΑΛ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΣΟΦΑΝΝΑ ΤΡΕΛΑΝ

[Συνέχεια]

Ἐμείνεν ἐπὶ πολὺ ἐκεῖ ἐν σπαραγμῷ ἀτενίζων τὸ ἄπνουν σῶμα τῆς λατρευτῆς τοῦ Καικιλίας.

Αἰφνης ἀπεσπασθῆ τῆς ἐκστάσεώς του ἐξ ἐλαφροῦ κρότου.

Ἦτο ἕτερος φύλαξ διευθυνόμενος πρὸς τὴν Μαγευμένην Πέτραν συνοδευόμενος ὑπὸ κυνός.

Ὁ Ζέφυρος δὲν εἶχεν ἐγκαταλείψει τὴν κυρίαν του.

Ὁ Κορεντίνος ἔσυρε τὴν μάχαιράν του, ἀπέκοψε τὰ λωρία τοῦ ἐφιππίου, ἔλαβεν εἰς τὰς ἀγκάλας του τὴν Καικιλίαν καὶ πηδῶν ἐπὶ τοῦ ἵππου, ἀφοῦ ἔρριψε χαμαὶ τὸ ἐφιππίον, διηυθύνθη καλπάζων διὰ τινος ἀτραποῦ πρὸς τὸ Πενοέ.

Ὁ Καουσάκ, ὅστις εἶδε μακρόθεν, διηγήθη ὅτι διήρχετο ὡς κεραυνός.

Ἄμα ἀφίκετο εἰς τὴν γέφυραν, δι' ἧς εἶχε διέλθει ὁ λοχαγός, ἀφίππευσε καὶ φέρων τὸ πολυτίμον φορτίον του ἐδίωξε τὸν εὐγενῆ ἵππον, ὅστις διηυθύνθη πάλιν πρὸς τὸ Σκίν Ζιλδάς.

Αὐτὸς πρῶτος ἀνήγγειλε τὴν καταστροφὴν τοῖς ξένοις τῆς μαρκησίας, οἵτινες ἐν ἀρχῇ ἐνόμισαν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ τυχαίου συμβάντος.

Ὁ Κορεντίνος, ἀφοῦ ἀνέτρεψε τὴν γέφυραν, ἐπανάγκλισε τὴν θύραν καὶ φέρων τὸ λείψανον τῆς Καικιλίας εἰσήλθεν εἰς τὴν ἔπαυλιν διὰ κρυφίας θύρας, ἔφερε τὸ πτώμα εἰς τὸ δωμάτιόν του, κατέκλινεν αὐτὸ ἐπὶ τῆς κλίνης του καὶ ἐγονυπέτησε παρ' αὐτὴν.

Ὁ Ἰβ εἶχεν εἰδοποιηθῆ.

Ὅτε ἡ Ροζίνα ριπτομένη εἰς τὸν τράχηλον αὐτοῦ τῷ εἶπεν ὅτι θὰ συναλαμβάνετο ὑπὸ τῶν χωροφυλάκων ἀπήνησεν: — Προτιμότερος ὁ θάνατος!

Ἡ Ἀγνή ἰκετευομένη ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ τῆς ἠρνήθη νὰ ἐξέλθῃ.

— Εἰξεύρεις ὅτι δὲν θέλω νὰ ἐπιζήσω, εἶπεν.

Ἡ Μαριάννα ἐκοιμάτο εἰς τὸ δωμάτιόν τῆς ὑπνόν ληθαργικόν.

Ὁ Κλαύδιος ὅστις εἶχε μεταβῆ εἰς ἐπισκεψίν τῆς εἶχε πάλιν ἀπέλθει ἐφιππος εἰς Ἐλβέν ἵνα ἐπισκεφθῆ τὴν Ζουάνναν.

Ὁ Ζοσίλ οὐδὲν ἐνόησεν ἐξ ὧν εἶπον αὐτῷ, ὅτι θὰ ἤρχοντο οἱ χωροφύλακες καὶ ὅτι θὰ συνήπτετο μάχη.

— Καλὰ, θὰ ἴδω.

Ἡ Ροζίνα ἤκουε πάντα ἐν ὀργῇ διατειμμένη νὰ ὑπερασπίσῃ τὸν Ἰβ μετὰ κίνδυνον τῆς ζωῆς αὐτῆς.

Ὁ Ἰάκωβος ἐν ἀπαθείᾳ παρεσκεύαζε τὰ ὄπλα.

Δύο περίπου ὥρας μετὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ Κορεντίνου, ποδοβολητὸς ἵππων ἠκούσθη πρὸ τοῦ πυλῶνος καὶ δι' ἀκτιρίδος ἐκρουσέ τις τὴν θύραν.

Ἡ νύξ ἐπήρχετο, νύξ φωτιζομένη ὑπὸ λαμπρᾶς σελήνης.

Οὐδὲ φύλλον ἐσείετο εἰς τὰ δένδρα.

Κ'

Ἐπ' αὐτοφῶρῳ.

Ὁ Ζεαννίνος ἐτήρησε τὸν λόγον του. Ἄνέμεινεν ἐπὶ μίαν ὥραν πλανώμενος καὶ ἀποφεύγων τοὺς φύλακας, οἵτινες ἀνεζήτουν αὐτόν.

Τῆς ὥρας παρελθούσης μετέβη εἰς τὸν πύργον.

Ἦδη ἐγνώριζον τὸ συμβάν.

Ὁ Ζέφυρος εἶχε φθάσει ἐκεῖ ἀνευ ἐφιππίου.

Πάντες ἐκραύγασαν:

— Ἡ δεσποσύνη ἐφρονεούθη.

Ἡ μαρκησία ἦν εἰς τὸ παράθυρον αὐτῆς.

Ἐπὶ τῇ θέᾳ ἐκείνῃ τοῦ ἵππου κατελήφθη ὑπὸ φοβερᾶς συγκινήσεως.

Ἀφῆκε κραυγὴν σπαρακτικὴν καὶ ἔπεσεν ἀναίσθητος ἐπὶ τοῦ δαπέδου τοῦ δωματίου τῆς.

Ὁ στρατηγὸς διετέλει ἐν ἀπελπισίᾳ.

Ὁ Βινίξ ἐκραύγαζεν ὀδυρόμενος:

— Ἦτο ἄγγελος τοῦ Θεοῦ!

Μόνος ὁ δ' Ἀμβαρὲς ἠσθάνετο μοχθηρὰν χαράν.

Ὁ θάνατος τῆς Καικιλίας παρεῖχε λύσιν σώζουσαν αὐτόν.

Ὅτε ἡ μαρκησία τῷ ἐνεχείρισε τὴν ἐπιστολὴν τῆς θυγατρὸς τῆς, ἐνόησεν ὅτι τὸ πᾶν τετέλεσται.

Ἀναγινώσκων αὐτὴν ἠσθάνθη ὀδυνηρὰν ἐντύπωσιν.

Ἀνεμιμνήσκετο τῆς κραυγῆς τῆς Ζουάννας:

— Φύγε!

Ἐγνώριζεν αὐτὴν ἀρκετὰ ὥστε νὰ ἐννοῆ ὅτι οὐδὲν ἠδύνατο νὰ ἐξαλείψῃ τὴν ἀγανάκτησιν, ἣν ἐνέπνεεν αὐτῇ, ὅτι δὲ ὁ χωρισμὸς αὐτῶν ἦν ἀφευκτός.

Ἦν λοιπὸν ἀπολωλώς.

Ἄλλως τε ἡ Ζουάννα ἐπάλασε πρὸς τὸν θάνατον, ἐν δὲ τῷ Κλαυδίῳ ἐβλεπεν ἀντίζηλον ὑπερισχύοντα αὐτοῦ.

Ἐν τούτοις ὅτε ὁ Ζεαννίνος ἀφίκετο ἔξαλλος, ὅτε πάντες περιεκύκλωσαν αὐ-